

Ειδική προσφορά

ΓΡΑΦΕΙ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ
κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

(Εν Κυθήροις τή 29η Μαρτίου 1980)

«Δόξα τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ τριαδικῷ καί ἐνιαίῳ φωτί τῆς θεότητος, τῆς ἐν Τριάδι μοναδικῆς ὑπαρχούσης καί διαιρουμένης οὐκ ἀδιαιρέτως. Τριάς γάρ, εἷς Θεός Παντοκράτωρ. Οὐ τὴν δόξαν οἱ οὐρανοὶ διηγούνται, ἡ δὲ γῆ τὴν Αὐτοῦ δεσποτεῖαν καί ἡ θάλασσα τὸ Αὐτοῦ κράτος, καί πάσα αἰσθητὴ καί νοητὴ κτίσις τὴν Αὐτοῦ μεγαλειότητα κηρύττει πάντοτε. Ὅτι Αὐτῷ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ, κράτος, μεγαλωσύνη τε καί μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

(Θεία Λειτουργία Ἁγίου Ἰακώβου)

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Ἐντιμώτατοι κύριοι Βουλευταί,
Ἐντιμώτατε κύριε Νομάρχ, Ἐντιμώτατοι Ἀρχόντες καὶ λοιποὶ Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Στρατιωτικῶν, Δικαστικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Αστυνομικῶν Ἀρχῶν, Ἐντιμώτατοι κ.κ. Πρόεδρε τῆς Χώρας καὶ λοιποὶ Πρόεδροι ὡς καὶ τὰ ἐντιμα Μέλῃ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθέρων, Ἐντιμώτατοι κ.κ. Πρόεδροι καὶ Μέλῃ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἀδελφοτήτων τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, Ἀγαπητοὶ μου Ἱερεῖς, Λαὸ τοῦ Θεοῦ περιούσιε, Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν».

(Θ. Λειτ. Ἁγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου).

Κατὰ πρότον λόγον, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου «ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου Αὐτοῦ» καὶ κατέστησε ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον Μητροπολίτην τῆς ἱστορικῆς ταύτης Μητροπόλεως τῶν Κυθέρων. Καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον, εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Σεραφεῖμ, ὡς καὶ τὴν σεβαστὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς τιμίας ψήφου τῆς ὁποίας κατεστάθην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος ἐν τοῖς διακόνοις τοῦ Εὐαγγελίου Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως ταύτης καὶ τῶν ὁποίων μεταφέρω, πρὸς πάντας ὑμᾶς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας. Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας Ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μυριδιωτίσσης ἐξαιτούμαι, κατὰ τὴν μεγάλην πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τῆς καὶ ἰδικὸν μας Θεὸν καὶ Σωτῆρα, διότι ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἔχει παρρησίαν κοντὰ στὸ θρόνον τοῦ παιδιοῦ τῆς. Ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς θέτω ἑμαυτὸν καὶ τὸν εὐγενὴ λαὸν τῆς

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ «ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ ΒΗΜΑ»
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΗ
ΠΡΩΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἀφίξη καὶ ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἰακώβου στὸ νησί μας.

Προσφωνήσις παρὰ τοῦ προέδρου Χώρας κου Β. Δαπόντε στὴν πλατεία Χώρας.

Ἐνῷ ὁδεύει διὰ τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸν λαόν.

Ἐκφωνῶν τὸν Ἐνθρονιστήριον λόγον του.

Εὐλογῶν μετὰ ταῦτα τὸ ποίμνιόν του.

Φωτογραφίες τοῦ STUDIO
Ἑμμανουήλ Σοφίου
Ποταμός - Κύθηρα

Θεοσώστου καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν κραταίαν προστασίαν τῆς Ἀναλαμβάνω τὴν διαποιμάνειν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθέρων δὲν λησμονῶ, ὅτι εἰμαι διάκονος πάντων ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ λειτουργὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Οὐκ ἤλθον διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι (ὁ Κύριος) καὶ θὰ συνεχίσω τὴν ἀποστολήν μου ὡς οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων τοῦ Κυρίου πρὸς οἰκοδομὴν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀγαπητῶν χριστιανῶν μου. Πρὸς τοῦτο ἡ Θεία βοήθεια, καὶ θάρρος καὶ δύναμις πολλὴν θέλει μοι δώσει, ἵνα οὕτω φανῶ ἄγιος ἐργάτης τῆς ποιμνῆς τῶν προβάτων Αὐτοῦ, ἄγιος ἐργάτης τοῦ ἀμπελώνου Κυρίου, πνευματικὸς διδάσκαλος καὶ ἐμπυχωτὴς ἔθερος πάντων ὑμῖν, ἀκατοπόνητος τῆς λύπης παρήγορος φιλόστοργος πατὴρ καὶ ἀδελφός.

Ἡ ἀποστολή μου θὰ εἶναι μίμησις τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀποστολὴ ἔργων καὶ ζωῆς. Ἡ διακονία μου εἶναι προωρισμένη οὐχὶ μόνον διὰ τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς τῆς νήσου ταύτης, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ξένῃ, εὐρισκομένους Κυθηρίους ἀδελφούς ἡμῶν. Θὰ προσπαθῶσωμεν, εἰ δυνατόν, τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν προβλημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴν νήσον ἡμῶν. Διαβεβαίω ὑμᾶς ὅτι θὰ συνεχίσω νὰ θέτω τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ὡς σκοπὸν τῆς διακονίας μου. Οὐδέποτε θὰ ἀσχοληθῶ με περὶ τὰ προσωπικὰ θέματα.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοποῦν ἡμῶν καὶ ἐπιβράβευσιν τῶν ἀγώνων τῶν μακαρίων τῆς λήξει προκατόχων ἡμῶν καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων ἀπαιτεῖται ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, συγκατάβασις καὶ κατανόησις. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ἂς ἀναλάβῃ τὴν κατάλληλον θέσιν ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε ἡ ἡλικία καὶ ἡ πείρα ἡ πνευματικὴ κατάρτισις, ἡ θερμότης τῆς πίστεως καὶ ἡ ἐθνικὴ συνειδήσις νὰ οἰκοδομοῦν τὸ σῶμα ἐξ οὗ ἀντλοῦν πάντα τὰ μέλη.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα οἱ Ἱερεῖς, οἱ ἀγαπητοὶ μου συμπρεσβύτεροι, τοὺς ὁποίους θὰ περιβάλω με ὅλην μου τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ στοργήν. Ἐπιθυμῶ νὰ εἶναι κόσμιοι, ἀξιοπρεπεῖς καὶ πολὺ προσεκτικοί, μηδέναν σκανδαλίζοντες ἀλλὰ νὰ εἶναι «τύπος τῶν πιστῶν». Ἄς μὴ λησμονοῦν ὅτι οἱ καιροὶ ἀλλάξαν, (πρὶν ἀπὸ 30 ἢ 40 ἐτὴ ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἦσαν διὰ τὸν ἱερέα, ἔλεγον ἐπὶ παραδείγματι, ὁ παπὰς νὰ μὴ κουρασθῇ, νὰ μὴ ἰδρώσῃ, νὰ μὴ στενοχωρηθῇ, νὰ μὴ κλάψῃ, κλπ.) ἐνῷ σήμερ' ὁ Ἱερεὺς πρέπει νὰ εἶναι δι' ὅλους. Θὰ λάβωμεν μέριμνα τῆς πλήρους κατὰ τὸ δυνατόν ἐπανδρώσεως τῶν Μοναστηρίων, τὴν ἀνακαίνισιν τούτων καθὼς καὶ τῶν ξενωνῶν διὰ τὴν ἀνετον φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν. Θὰ ἀξιοποιήσωμεν τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν καὶ θὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τῶν κληρικῶν ἐφημεριακῶν θέσεων. Ἰδιαίτερα ἡμῶν μέριμνα εἶναι ἡ Ἰδρυσις ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Οἱ Γέροντες θὰ τύχουν τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν μερίμνης καὶ ἀγάπης. Ἡ τὸ Νοσοκομεῖόν μας θὰ ἔχῃ ὅλην μου τὴν φροντίδα. Θὰ πρῶτον ἡσώμεν, εἰ δυνατόν, περισσότερον εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπινου πόνου.

Πρωτίστως, ἀδελφοί μου, πρέπει νὰ φροντίσωμεν τοὺς Νέους μας, τὰ παιδιά μας, ποὺ εἶναι ἡ ἐλπίδα μας. Πρέπει νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσωμεν μὲ πολλὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ κατανόησιν. Νὰ εἰμεθα αὐστηροὶ μὲ τὸν ἑαυτὸν μας καὶ ἐπιεικεῖς μὲ ἐκείνους (οἱ γονεῖς νὰ μὴ σφάλουν, τὰ παιδιά θὰ σφάλουν).

«ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ»

ΤΟ ΒΗΜΑ
 ΕΘΝΙΚΟΝ
 Offices: 211 BOTANY RD. WATERLOO Phone: 698 9989

ΤΟ ΒΗΜΑ
 Established 1913
 ΕΤΟΣ 66ov

Ειδική προσφορά

Ήδη εκκέφθημεν τὴν ἰδρυσιν μίας φοιτητικῆς Ἑστίας εἰς Ἀθήνας ἢ Πειραιά διὰ τοὺς αὐτόθι σπουδάζοντας Κυθηρίους φοιτητάς.

Προσέτι θὰ ἀξιολογήσωμεν, εἰσέτι περισσότερον τὰ Κληροδοτήματα τῶν ἀειμνήστων ἐν τῇ ξένῃ ὁμογενῶν μας.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλως ἰδιαίτερος μνημονεύω τῶν ἐν τῇ ξένῃ παρεπηδημούντων Κυθηρίων καὶ λίαν προσφιλῶν μου τέμνων. Μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν θὰ τοὺς ἐπισκεφθῶ διὰ νὰ τοὺς μεταφέρω καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν τῆς Παναγίας προστάτιδός μας τῆς Μυρτιδιώτισσης.

Θὰ ἐπιδιώξωμεν εἰς τὴν δημιουργίαν Πνευματικοῦ καὶ Πολιτιστικοῦ Κέντρου καὶ ἀναλόγου βιβλιοθήκης. Ἐπίσης Βυζαντινοῦ Μουσείου διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν βυζαντινῶν εἰκόνων καὶ διαφόρων κειμηλίων.

Θὰ ἐπιδιώξωμεν μὲ κάθε τρόπον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν συγκοινωνιακῶν μέσων ὡς καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν πρασίνου ὥστε νὰ καταστεῇ ἡ νῆσος μας ἀξιοζήλευτος καὶ πόλος ἐλξέως.

Ἀδελφοί μου,

Τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ τὸ ὑπηρετήσω μὲ αὐτοθυσίαν. Ἐπιθυμῶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ εἶμαι ὁ δικός του ὡς ἐγὼ θεωρῶ αὐτὸ ὑφιστάμενον ἐντὸς τῆς καρδίας μου. Νὰ ἀπευθύνεσθε πρὸς ἐμὲ ἀδιστάκτως καὶ νὰ προσέρχεσθε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ὡς καὶ εἰς τὰς οἰκίας σας. Παρακαλῶ τοὺς δυναμένους νὰ προίστασθε καλῶν ἔργων, νὰ εἰσθε πρόθυμοι εἰς τὴν συμπράστασιν τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ νὰ ἀνταποκρίνεσθε εἰς τὰς προσδοκίας τῶν διαφόρων Συμβουλίων αὐτῆς. Ἐχομεν ὄντως πολλὰ νὰ ἐπιτελέσωμεν διὰ νὰ καλύψωμεν τὰ κενὰ ἡμῶν καὶ διὰ νὰ ἐκσυγχρονισθῶμεν. Εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γυθείου κ. Σωτήριον διὰ τὰς μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν Μητρόπολιν μας ὑπηρεσίας του.

Κατακλείω τὸν λόγον μου μὲ τὴν ἀγαθὴν ἀναμνησιν τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου μου, κυροῦ Ἱεροθέου. Εἴη ἡ Μνήμη του αἰωνία. Εὐχομαι νὰ διέλθῃτε τὰς Ἀγίας Ἡμέρας τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀσάστειας τοῦ Κυρίου ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ.

Ἀδελφοί μου,
 «Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ πορευθῶμεν»
 (ἐκ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
 ΚΥΘΗΡΩΝ (Β. ΔΑΠΟΝΤΕΣ)

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΑΓΙΕ ΚΥΘΗΡΩΝ
 ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΑΓΙΕ ΓΥΘΕΙΟΥ—ΟΙ ΠΥΛΟΥ

Σὰν πρόεδρος τῆς Κοινότητος ποὺ περιλαμβάνει τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ μας μεταφέρωντας τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν μονίμων κατοικίκων τοῦ τόπου μας καθὼς καὶ ὅλων τῶν Κυθηρίων τῆς διασποράς, ἐκφράζω τὶς ἀπειρες εὐχαριστίες μας πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης ἐκκλησίας ποὺ ταχύτατα συμπληρῶσε μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς διακεκριμένης προσωπικότητάς σας τὸ κενὸ ποὺ δημιουργήσῃ ἡ πρόωρος ἐκδήμιό του προκαθημένου Μητροπολίτου κυροῦ Ἱεροθέου.

Εὐχόμεθα τὸ παράδειγμα αὐτοῦ τῆς ἐκκλησίας νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ πολιτεία καὶ νὰ συμπληρώσῃ σὲ ἄλλους τομεῖς τὰ χρονίζοντα πλήστα κενὰ. Ἐπιθυμῶ νὰ ὑποβάλλω πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Σερραφὴμ καὶ τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Ἱερὴ Σύνοδο Ἀγιολάτεις Ἀρχιερεῖς τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ τὶς θερμὲς εὐχαριστίες ὅλων μας ὅχι μόνον γιὰ τὴν πλήρωσιν τῆς Μητροπόλεως μας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Σεβασμιωτήτάς σας ὡς Μητροπολίτου αὐτῆς.

Καμία δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ σας δράσις τόσο στὸ Ἐξωτερικὸ ὅσο καὶ στὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἐγγύησιν γιὰ τὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν Κυθήρων διακονίαν σας.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐνθρονιστήριον τελετὴν τῆς Σεβασμιωτήτάς σας ὡφείλω νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μητροπόλεως τῶν Κυθήρων μίας ἐκ τῶν Ἀρχαισιμωτέρων τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ κόσμου. Εἶναι ἱστορία γεμάτη θρησκευτικῆς, ἀνθρωπιστικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσης. Ὄταν ἡ Ἑλλάδα βογκοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ πῆλμα τῶν πασσάδων τῆς ἀνατολῆς καὶ ζούσε ἡ Ἐπὶ τὴν ψεύτρα λευτεριά κάτω ἀπὸ τοὺς ἀφεντάδες τῆς δύσεως, κλήρος καὶ λαὸς παντοῦ πάντα στάθηκαν ἄρωγοί. Βοηθοὶ συμπαράστατες καὶ συμπολεμιστὲς στὸν κοινὸν ἀγῶνα γιὰ λευτεριά καὶ δικαιοσύνη. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἐνετοκρατίας ἀκόμα προσφέρθηκαν καταφύγιον ὁ τόπος μας στοὺς διωγμένους ἀδελφοὺς τῆς Κρήτης καὶ τῆς Μάνης. Ἡ Μητρόπολις τῶν Κυθήρων εἶχε γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν ποιμαντορίαν τῆς μεγαλονήσου Κρήτης, διογμένοι Κρητικοὶ ἀγιογράφοι ἔχουν ἀφηγούμενο τὸ ὄνομα τοὺς κάτω ἀπὸ πλήθος τοιχογραφιῶν παλιῶν ἐκκλησιῶν μας.

Ἡ Μυρτιδιώτισσα μας ἔχει ἀπὸ παλιὰ τὴν δική της ἐκκλησιὰ ἐμπυκνώτρια καὶ βοηθὸ τῶν ἀγωνιστῶν

στὴν Μονεμβασίαν τοῦ Μωριά καὶ ἐξω ἀπὸ τὰ κάστρα τοῦ ἀφέντη τῆς ἐπανήσου στοὺς ἐλευθεροὺς χώρους ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ σταθῶν καὶ δὲν ὑπάρχουν δικτικὲς ἐκκλησίαι.

Ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν μας περάσανε Ἱεράρχαι ἐπιφανεῖς, οἱ Μακάριοι Δαρμάρος, Σωφρόνος Πάγκαλος, Νικηφόρος Μόρμαρης, Ἀνθίμος Λεβουνῆς, Προκόπιος Καλονάς, Εὐγένιος Μαχαιριώτης εἶναι Ἱεράρχες Κυθηριοὶ ποὺ στὰ χρόνια τῆς σκληρᾶς κράτησαν ψηλὰ τὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά τοῦ λαοῦ μας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ οἱ Εὐθύμιος Καβαθᾶς, Δωρῶθεος Κοταράς, Διονύσιος Δάφνης, Ἀμβρόσιος Ἀντωνόπουλος, Δημήτριος Θεοδώσης, Προκόπιος Καλιοντζῆς, Μελέτιος Γαλανόπουλος, Ἱεροθέος Δάλαρης ὡς καὶ ὁ παριστάμενος στὴν σημερινὴ τελετὴ Σωτήριος Κίτσος, εἴτε σὰν ἐπίσκοποι εἴτε σὰν τοποτηρηταὶ ἐλάμπρηναν τὴν Μητροπολιτικὴν μὲς θρόνον καὶ ἐτόνισαν τὸ ἀπὸ παράδοση βαθὺ καὶ θερμὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ μας.

Σὲ αὐτὴ τὴν Μητρόπολιν Σεβασμιώτατε ἐξελέγητε νὰ ἡγηθεῖτε. Νὰ συνεχίσετε τὴν ἱστορίαν τῆς καὶ νὰ ἐξαφανίσετε τὴν δικαιολογημένη πίκρα ποὺ ὅλοι αἰσθανθήκαμε ἀπὸ διατιπρωθείσες προτάσεις γιὰ κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν μὲ ἄλλες γειτονικὲς Μητροπόλεις.

Εὐχαριστοῦντες λοιπὸν τὴν προστάτιδα τῶν Κυθήρων Μυρτιδιώτισσα γιὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς πνευματικῆς διακυβερνήσεως τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Κυθηρίων ἀπὸ τὴν δική σας Σεβασμιωτήτα ἡδὴ διακεκριμένη γιὰ ἐνάρητη ζωὴ, βαθιὰ πίστη ἄρτια μόρφωση μεγάλη ἀγάπη καὶ ἀπαράμιλλη καλωσύνη διαβεβαιούμεαι πῶς τὰ πνευματικὰ σας τέκνα μὲ τὸ βαθὺ τους θρησκευτικὸ αἶσθημα θὰ καταβάλλουν κάθε δυνατὴ προσπάθεια καὶ θὰ ἀποδείξουν ἀντάξια τοῦ ποιμένου τῶν.

Σεβασμιώτατε θὰ ἐπισκεφθεῖτε σύντομα τὰ χωριά τοῦ νησιοῦ μας καὶ τὰς δύο κωμοπόλεις μας θά ἐκπλαγεῖτε ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ τῶν ἐκκλησιῶν μας θὰ θαυμάσετε τὰ ἀπαράμιλλα σὲ γραφικότητα καὶ φῶς ἱερὰ προσκυνήματά μας θὰ τρέξετε πάνω σὲ ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους καὶ θὰ εὐλογίσετε τοὺς μαθητάς τῶν σχολείων μας εἰς τὰ ὠραία καὶ κατὰ δύναμιν συγχρονισμένα διδασκλήριά τους. Ἀπεβιβάσθητε στὸν λιμενοβραχίονα τῆς Ἀγίας Πελαγίας καὶ θὰ γνωρίσετε καὶ ἴτον ὁμοίον τοῦ Κασαλίου, διήλθατε ἀπὸ τὸ Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον καὶ ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς Κασιμάτειον Γηροκομεῖον.

Τὰ ἔργα αὐτὰ πληροφορηθεῖτε πῶς ἐγίναν ἀπὸ τὸν τίμιον ἰδρῶτα καὶ ἀπὸ τὰ εὐλογημένα ἀπὸ τὴν Μυρτιδιώτισσα χέρια τῶν Κυθηρίων τῆς Νήσου καὶ τῆς αλλοδαπῆς.

Τὴν κρατικὴν παρουσίαν θὰ ἀντιληφθεῖτε κυρίως σὲ ἔργα ἐνισχύσεως καὶ συντηρήσεως.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖο θά συναντήσετε στὸ μικρὸ μας τόπο καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ἰδιαίτερα ὑπερηφανευόμεθα εἶναι τὰ μεγάλα κληροδοτήματα ποὺ μετὰ θάνατο ἀφιέρωσαν ἀπὸ μεγάλῃ τῇ τὸν τόπον μας ἀγάπῃ οἱ μεγάλοι μας εὐεργέτες.

Γνωρίσετε Σεβασμιώτατε τὸ νησί μας καὶ τοὺς ἀνθρώπους του, μελετήσετε τὰ προβλήματα τους καὶ σχηματίσετε δική σας ἀντίληψιν στὰ παντοθεῖ θέματα τῆς Μητροπόλεως μας καὶ ἡγηθεῖτε μίας ἀπαραίτητου σταυροφορίας γιὰ τὸ καλὸ αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ. Καὶ νὰ εἰστε βέβαιος πῶς ἡ ποιμαντορίας σας θὰ γράφει μὲ χρυσὰ γράμματα στὴν ἱστορίαν τῶν Κυθήρων οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων ὅπως καὶ οἱ εἰς ὅλην τὴν γῆν διαμένοντες καὶ ἐργαζόμενοι Κυθηριοὶ θὰ προσεύχονται «πολλὰ τὰ ἔτη σας Σεβασμιώτατε».

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς νήσου μας καὶ εἰς τὸν ἱστορικὸν θρόνον τῆς ἀναβάντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ.κ. Ἰακώβου, κατ' ἀπαίτησιν ἀναγνωστών μας κάνομεν μίαν περιληπτικὴν ἀνασκόπησιν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς σὲ διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἑκατονταετηρίδων ποὺ εἶναι καὶ ὁ μάλλον ἐνδιαφέρων χρόνος.

Ἀπεκάλεσα τὸν θρόνον ἱστορικόν, καθόσον ἡ ὑπαρξὶς του ἀνάγεται ἀπὸ τὴν ἐνάρξεως τῆς παρουσίας χιλιετηρίδος. Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα περιέλαβε εἰς τοὺς κόλπους του τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης ὁπότε καὶ δι' αὐτοκρατορικὸν χρυσοβούλου προήχθη σὲ Ἀρχιεπισκοπὴν παρὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἀμέσως ἀνωτέρα ἔχουσιν ἀρχὴν τὴν Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ ὑπαγομένη εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως. Στὰ χαλεπὰ τῆς δουλείας χρόνια τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ παρουσία τῆς ἐλαμψε εἰς δύκολον δὲ περίοδον ὁ Μητροπολίτης Μονεμβασίας ἐκεῖ κατέθεσε καὶ διεφύλαξε τὰ ἐγγράφα τῆς ἐπιστοπῆς του καὶ ἴτο χρυσόβουλον τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος. Στὸ μακροχρόνιον αὐτὸ διάστημα ἡ ἐπισκοπὴ πέρασε ἀπὸ διαφόρους διοικητικὰς

μεταβολὰς καὶ τὴν διοικήσιν τῆς ἐκδήμιαν Ἱεράρχαι μεγάλης ἀξίας τινὲς τούτων Κυθηριοὶ τὴν καταγωγὴν, τελευταῖος δὲ τοιοῦτος καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τὴν μητρίαν.

Ἑλλάδος ὑπῆρξε ὁ Εὐγένιος Μαχαιριώτης 1857—1877 τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ 1882 διεδέχθη ὁ κ. Λευκάδος Κωνσταντῖνος Στρατοῦλης οὗ θανόντος κατὰ τὸ 1892 καὶ μετὰ χρεῖαν ἐννέα ἐτῶν ἐπίσκοπος ἐκλέγεται ὁ Εὐθύμιος Καβαθᾶς ἐκ τῶν ἀρίστων θεολόγων τῆς ἐποχῆς του. Κατὰ τὸ 12ετὲς διάστημα τῆς ποιμαντορίας του ὁ ἀπίδημος Ἱεράρχης ἐλάττω ἀτυχῶς εἰς προστριβὴν διὰ διοικητικῶς λόγους μετὰ τῶν κατοικῶν τοῦ δήμου Κυθήρων (χώρα) μετέφερε τὴν ἐδραν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Ποταμὸν ἀπὸ ὅπου ἐπέδειξε ἐξαιρετικὸν χριστιανικὴν δράσιν καὶ τὴν πρωτοβουλία τοῦ ἀνηγέρθη καὶ περικαλὴς ναὸς τῆς Ἱλαριωτίσσης πολλὰκις καὶ προσωπικῶς ἐργασθεὶς διὰ τοῦτο. Ὁ Καβαθᾶς ἀπέθανε τὸ 1913 ὥρισε δὲ ὅπως ταφεῖ εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ ὃν ἀνήγειρε καὶ ὁ τάφος του εὐρίσκεται ἀριστερὰ τῶ ἐισερχομένου εἰς τὴν κυρίαν εἰσοδὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ περιτοιχίσματος τοῦ προαυλίου, ὁπότε καὶ πάλιν ἡ ἐπισκοπὴ περιέρχεται εἰς χρεῖαν ἐπὶ μίαν ἐνναετίαν.

Τὸ 1920 ἄσασαι οἱ Ἐπισκοπαὶ τοῦ κράτους ὀνομάζονται Μητροπόλεις καὶ κατὰ τὸ 1922 εἰς τὸν θρόνον τῆς διὰ πρῶτην φοράν μητροπόλεως Κυθήρων ἀναβαίνει Ἱεράρχης σπανίας μορφώσεως καὶ ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων ὁ ἐξ Ὑδρας Δωρῶθεος Κοταράς εἰς ἡλικίαν 34 ἐτῶν. Οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν 10 Ἱεραρχῶν τοὺς ὁποῖους ἐξελέξε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ ποιμάνουν ἰσαριθμοὺς Μητροπόλεις. Μεταξὺ τούτων ὁ μετέπειτα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηνῶν ὁ μετέπειτα ἐπίσης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δαμασκηνός, διατελέσας καὶ ἀντιβασιλεὺς, κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ὀλίγον τι ἐμτὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καὶ ἄλλοι ὀκτὼ ὅλοι οὗτοι ὑπεράξιοι, καὶ ἐκλεκτοὶ διὰ τὴν ποιμαντορικὴν ἀποστολὴν τῶν ἐν ὀλίγοις λέξεσι τοῦ κορυφαίου τῶν ὑποψηφίων διὰ ταύτην. Ὁ Δωρῶθεος ἐτύχχανε δύο πτυχίων τῶν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Θεολογίας καὶ Νομικῶν ἐτύχε εὐριτέρων σπουδῶν διὰ μακρὰν χρόνον ἐν Γερμανίᾳ ὑπῆρξε πολὺγλωσος, δεινὸς ῥήτωρ ἐκλεκτὸς συγγραφεὺς, ἐξαιρετὰ καλὸ φωνὸς λίαν ἐπιβλητικὸς, καὶ εὐπαρουσίαστος, μὲ ἐξοχὰ διοικητικὰ προσόντα, ἱκανότητες ὄντως ποὺ πολὺσπᾶντα συγκεντρώνονται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ὁ γράφων ὡς Γυμνασιόπαις εἶχε τὴν τύχην νὰ γνωρίσῃ εἰς τοῦ πλησίον καὶ νὰ ἀκούσῃ πλειστάκις τὴν ἀκτινοβολοῦσαν αὐτὴν φυσιογνωμίαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνθρονισέως τῆς, μετέπειτα νὰ συνενεργασθῇ ἐπὶ σειράν ἐτῶν μαζί του εἰς ἐκκλησιαστικὰς ἐπιτροπὰς νὰ θαυμάσῃ τὸ ὅξυ καὶ προοδευτικὸν του πνεύμα καὶ νὰ τυχῇ τῆς μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἰδιαίτερας ἐκτιμήσεως του. Πέραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν διοικητικῶν μεταβολῶν κατὰ τὴν ἀρχιερατείαν του, ἱδρύσε τὸ ἔκτοτε χριστιανικὸν σπ. ἀγαθοεργὸν ταμεῖον ἡ Μυρτιδιώτισσα, ἐπρωτοστάτησε διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ διὰ τὴν σύνδεσιν τοῦ μοναστηριακοῦ Ἱδρυμάτων «Ἁγία Μόνη» μὲ μελλοντικὸν πρόγραμμα τῆς τελειῶν ἀνακαίνισιν τοῦ ὅλου συγκροτήματος ποὺ νὰ ἐκπληροῖ πληρέστερα τὸν θρησκευτικὸν προορισμὸν του καὶ παράπλευρα λόγω τῆς φυσικῆς τοποθεσίας του νὰ ἀξιοποιηθῇ ὡς τουριστικὴ περιοχὴ, ἐπρογραμμάτισε τὴν ἰδρυσιν ἀναρρωτηρίου-σανατορίου, καὶ ἐμελέτησε τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ κτιρίου παρὰ τὸν Ἱερὸν Βυζαντινὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου εἰς Πιταϊνάδες ὅπως χρησιμοποιοῖται εἰς τὸ ἔξῃς ὡς Μητροπολιτικὴ ἐδρα.

Ἀτυχῶς τὰ ἄρια τῆς μητροπόλεως Κυθήρων ὑπῆρξαν στενὰ διὰ τὸ εὐρὺ καὶ μεγαλόπνοον πνεῦμα τοῦ Ἱεράρχου δι, ὁ καὶ κατὰ τὸ 1935 χρευσάσης τῆς Μητροπόλεως Λαρίσσης ἡ νῆσος χάνει τὸν ἀξίον πνευματικὸν καὶ κοινωνικὸν ἡγέτην της, μετατεθέντα εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, ἀπὸ ὅπου μετὰ ταῦτα ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ἀνεβίβασε εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὁποῦ ἐπάρατος ἀνιάτος νόσος καὶ ἐπὶ ἡλικίαν περίπου 70 ἐτῶν ἐκοψε τὸν δημιουργικώτατον νῆμα τῆς ζωῆς του καὶ διὰ τούτων Κυθηρίους ἀπεδήμησε ὁ κορυφαῖος τῶν κλησάντων τὸν Ἱερὸν τῆς μητροπόλεως θρόνον.

Τὴν μετὰθεσὴν τοῦ ἀειμνήστου Δωρῶθεου εἰς Λάρισαν ἐπηκολούθησε κατάργησις τῆς Μητροπόλεως διὰ προγενεστέρως πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡ συγχώνευσιν τῆς εἰς τὴν μητρόπολιν Γυθείου-Οἰτύλου ὑπὸ τὸ ὄνομα

Ειδική προσφορά

Ηγεμόνι «Γυθείου-Οιτύλου και Κυθήρων» και εροτονεύεται Μητροπολίτης ο αρχιμανδρίτης Ιεροκλής Καλιοντζής του ήδη Μητροπολίτου Ιονυσίου Δάφνου μετατεθέντος εις την Μητρόπολιν Σπάρτης.

Τού Προκοπίου θανόντος συντόμως και επί στοχικής κυβερνήσεως Τσολάκογλου παυσισταται παρά της Ιεράς Συνόδου η Μητρόπολις Κυθήρων και τοποθετείται διά όχι ακρόν διάστημα ο μετέπειτα μετατεθείς ως Ιεροναξίας Αμβρόσιος Αντωνόπουλος, του οποίου η ροαίς συνεπικουρούσης της επαρātu κατοχικής κριόδου υπήρξε τελείως άφανής και άσήμαντος. Ιερονανάσης ούτω και πάλιν της Μητροπόλεως αποτηρείται παρά του Μητροπολίτου Γυθείου Ιμυτρίου, έως ότου μετά την μεταπολεμικήν ρατικήν άνασυγκρότησιν άνέρχεται εις τον θρόνον Ισοίδημος Μελέτιος Γαλανόπουλος, άγνή ρισανική ψυχή μέν αλλά φανατικός άκόλουθος Ισθρών καλογερικών άρχών, έθιξε βαθύτατα ιερούς και παραδόσεις που άντίκτυπον είχαν την Ιμιοφυγίαν ψυχικού μεσοτόχου μεταξύ αυτού και ου ποιμνίου του. Αποχωρήσας λόγω Γήρατος (και άνω μένειται εις την ιδιτέραν του πατρίδα) ηρεί και πάλιν ο θρόνος, τεθείς υπό την αποτηρητείαν του Μητροπολίτου Γυθείου και Ιτύλου κ.κ. Σωτηρίου μέχρι του έτους, 1974 όποτε εροτονεύεται ο έν Μακαρία τη λήξει από του τέλους ου παρελθόντος έτους κυρός Ιερόθεος Δαλαρής έκ Ιάτμο τον όποιον και διεδέχθη ο ήδη χειροτονηθείς Ιεράρχης μας έξ Εύβοίας Σεβασμιώτατος κ.κ. Ιάκωβος Κορόζης.

Είναι υπηρηφάνεια και ικανοποίησις κάθε Ιυθηραϊκής ψυχής η πλήρωσις του χρεύσαντος Ιρόνου διά την εξακολουθητικήν καλλιέργειαν του έλλοντος, πνευματικής άμπέλου μέ Ιστορικών Ιρησκευτικών και Έκκλησιαστικών παρελθόν και άρόν, αλλά είναι και παντοτεινή ανάγκη ίδια κατά έωφεράς ήμέρας που διάγομεν ή ταυτόσημη έλλιέργειαν όλων των κλάδων των δένδρων γιά να ιναπύσσειται όμοιόμορφα, να είναι άποδοτικών και αρποφόρον ή δέ τοιαύτη ανάγκη είναι πολλώ έλλων έπιτακτική έντός αυτού τούτου του Ιεράρχους της Μητροπόλεως μας.

Είμεθα βέβαιοι ότι ο νέος προκαθήμενος λόγω ορφώσεως και πείρας δέν θα βραδύνει νάχει άφ ύατο σαφή εικόνα των άναγκών της πνευματικής ο, έπικράτειας και να προωθήσει προγραμματισμόν ης ζητούμενης θεραπείας.

Τολμώμεν όμως και ήμεις να εισηγηθώμεν άπαισις προς μελέτην και κρίσιν, βγαλμένες από την άκρόν και πικράν πείραν μας ως έργάται επί μακρόν του πολυπαθούς αυτού άμπελώνος. Νομίζομεν καίσιστεύμεν ότι ή άρχή της άρχιερατείας του νέου Ιεράρχου πρέπει επίσης να ήν ή άνατολή περιόδου γιά την άναγέννηση του Ιεραίου μας, που παρά τίς λανθάνουσες αισιοδοξίες έλοι άναγνωρίζομε και παρακολουθούμε μέ βαθύ όνο την έγκαταλειψί του.

Ας μήν άφίσωμε συμπατριώτες να μάς γίνη ξένη ή πατρική γή, γιαι στη κυριολεξία δέν θα ρημάξει, μόνο θα άποξενωθούμε από αυτήν, ενώ έχομε όλες τις δυνατότητες γιά τη πρότυπη άξιοποίηση του και ύφλά όργανα των παθών μας τό ώθούμε στην άρημωσή του.

Ισως γιά να πισωπατήσωμε χρειάζεται ένα δυνατό έρι να βοηθήσει να αλλάξει τη πορεία μας, και από τό κατάφορο να πιάσωμε τό λίγο δύσκολο άνήφορο, που θα μάς όδηγήση στη πλατεία ζητούμενη έωφάρο.

Χρειάζεται ίσως οι άρχηγός, ο άνύπαρκτος μέχει έπικρατεί ή γή, γιαι στη κυριολεξία δέν θα ρημάξει, μόνο θα άποξενωθούμε από αυτήν, ενώ έχομε όλες τις δυνατότητες γιά τη πρότυπη άξιοποίηση του και ύφλά όργανα των παθών μας τό ώθούμε στην άρημωσή του.

Ισως γιά να πισωπατήσωμε χρειάζεται ένα δυνατό έρι να βοηθήσει να αλλάξει τη πορεία μας, και από τό κατάφορο να πιάσωμε τό λίγο δύσκολο άνήφορο, που θα μάς όδηγήση στη πλατεία ζητούμενη έωφάρο.

διαβιούν στη περιφέρεια, πρωτευούσης, άποτελούντες την ύψηλότερη στάθμη σε έπιστημονική, κοινωνική και έμπορική τοποθέτηση μέ δύο πρωτοπόρους κυθηραϊκούς Συλλόγους και υπεράνω όλων την διοίκησιν του «Τριφυλλείου Ιδρύματος» Κασιμάτειον Γηροκομείο Αθηνών» που την άποτελούν πάντοτε έκλεγόμενοι οι διαπρεπέστεροι των συμπατριωτών μας, και οι όποιοι πρέπει να άποτελέσουν τό έπιτελείον του σεβασμιωτάτου δια την πορείαν προς την άνοδον.

Εις την ξένην μόνο έν Αύστραλία διαβιούν περά των 20.000 που θα τον παρακαλουθούν άνελιπώς θα τον περιβάλλουν μέ σεβασμό, και άγάπη και θα στρατολογηθούν διά τό τοιούτον έργον του. Ασφαλώς ο Σεβασμιώτατος θα διαπιστώσει σε κάθε του βήμα τη γενναία προσφορά του Κυθήριου μετανάστη στη γεννέτερά του. Εκκλησίες, Σχολεία, δρόμοι, προβλήτες, Νοσοκομείο, Γηροκομείο, γενικές δωρεές κ.λ.π.

συμπεριλαμβάνουν στο μεγάλο ποσοστό τον Ιδρώτα του, τον όποιον δέν θα παύση ποτέ να προσφέρει, μέ ιδιαίτερη χαρά και εύχαρίστηση πολύ περισσότερον τώρα που οι ξενητεμένοι μετά παρέλευσιν πολλών χρόνων χαλεπών και σκληράς εργασίας, εύτυχέστεροι, άπολαμβάνουν τους καρπούς των κόπων των και συνεχώς έκτελούν τό περιπόθητον προσκύνημα στη μητέρα γή, και τη προστάτησά της Μυρτιδιωτίσσα.

Ότι έπιζητεί ο Πανκυθηραϊκός αυτός όγκος, στο πρόσωπον του Ιεράρχου του είναι όχι μόνο τό Δεσπότη που θα διοικεί, μία δωδεκάδα Ιερείς, θα λαμπρύνει τίς Ιεροτελεστίες και θα κυρήττει τον θεϊον λόγον, αλλά παράπλευρα τον κοινωνικών άρχηγόν τον χωρίς διακρίσεις Ηγέτην, άνευ διαχωρισμών ή τοπικών όρίων που μέ τη δύναμη του όγκου αυτού θα μεταφέρει τό μέλλον της από τό δρόμο του προς τό Γολγοθά του, στον της μεγάλης Ιερουσαλήμ κατά την γραφήν.

Ο Κυθηραϊκός λαός όπως συνεστησε ο Σεβ. αρχιεπίσκοπος Αθηνών κατά την χειροτονία είναι εύγενής, είναι άκόμη φιλόθηρσος, είναι φιλόνομος, είναι φιλόξενος, είναι άκρως φιλόπατρις, είναι άνυποχώρητος, φύλακας των προνομίων του και προστάτης των Ιερών καϊόσίων που κληρονόμησε κοντά σε αυτά όμως, έκει στο πατρικό βράχο, ένδημει και έμφωλεύει ένα άκαταμάχητον, μικρόβιον μέ έπιδημικές ιδιότητες μέχρι σήμερα, έπιτυχάνοντας την έπικίνδυνη ύπαναχωρησή του και άκούοντας στο όνομα ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ.

Με την έπιτυχή έκτόνωση του ύπουλου αυτού έχθρου και των ποικιλομόρφων ιδιοτήτων του άρχεται ή νέα άνατολή. όλα τα άλλα γίνονται μετά ταύτα.

Εύελπιστούντες, ύποσχόμεθα όλόψυχα και άνεπιφύλακτα την διάθεσιν των δυνάμεων μας στη τέτοια έξόρμηση.

ΑΘΗΝΑΙ: Τού άνταποκριτού μας.

Εις τας πολυτελείς αιθούσας του ξενοδοχείου «Μίνως Hotel» πρωτοβουλία του έν Αθήναις τριφυλλείου ιδρύματος, κυθηραϊκού συνδέσμου Αθηνών και Κυθηραϊκής άδελφότητος Πειραιώς, ή κυθηραϊκή παροικία Αθηνών Πειραιώς, έκπροσωπουμένη από έπίλεκτα μέλη της, έδεξιώθη τον νέον Μητροπολίτην Κυθήρων κ.κ. Ιάκωβον άμα τη χειροτονία και πρό της καθόδου του διά την ένθρόνησιν του. Εις την συνεστίασιν συνοδός του Μητροπολίτου μας ήτο ή πλεόον άξιόλαμπρη μορφή της άρχιερωσύνης ο συμπατριώτης μας ο Θήρας κ.κ. Γαβριήλ. Τό δείπνον ήτο λιτόν, λόγω των ήμερών νησιτίσημον, τόσο έν σεβασμού προς το τιμώμενον πρόσωπον αλλά και έκ θρησκευτικής πεποιθήσεως, που ένυπάρχει, βαθειά εις τας ψυχάς των Κυθηρίων, έκράτησε επί τρωρον μέ έγκαρδιότητα και προσφωνήσεις των προέδρων των Σωματείων μας καϊάντιφώνησιν του τιμωμένου μητροπολίτου, ο όποιος μέ συγκίνησιν άνεφέρθη εις τό καθήκοντα που τον άναμένουν εις την μικράν μέν μητρόπολιν, άν άναφερθεί κανείς εις τους μονίμους έν τη νήσω κατοικούντας, μεγάλην όμως διότι ποιμνιον του και άδελφούς του άγαπητούς και φίλους του έπιστηθίους θεωρεί τους άπανταχού γής Κυθηρίους, τας πολλάς χιζιάδας μετά των οικογενειών του, που πασχίζουν να μείνουν έλληνικές εις την άυστραλίαν, την άμερικην και άλλαχού.

Η ψυχική και πνευματική έπαφή του με τους άδελφούς του θάείναι πλήρης, μέ άπλότητα και χριστιανική καλωσύνη. Η Μητρόπολη Κυθήρων λοιπόν δέν είναι μικρή αλλά μεγάλη. Διότι ο Κυθήριος έχει τό χαρακτηριστικόν ότι δέν ξεριζώνεται από τό τόπο του. Οι ρίζες του

παραμένουν σε αυτό τό άγαπημένον του πατριον έδαφος.

Πρώτος προσεφώνησε τον νέον Μητροπολίτην ο καθηγητής του πανεπιστημίου και πρόεδρος του έν Αθηναις ιδρύματος «Τριφυλλειον Νοσοκομείον Κυθήρων, Κασιμάτειον Γηροκομείον, κος Γεώργιος Κασιμάτης έν συνεχεία δέ ο Πρόεδρος του Κυθηραϊκού συνδέσμου Αθηνών δικηγόρος κ. Νίκος Φατσέας και ο πρόεδρος της Κυθηραϊκής άδελφότητος Πειραιώς κος Τάσης Κουκούλης.

Τό πνεύμα έν συνόψει των λεχθέντων ήτο ότι τό Νέον Μητροπολίτην άναμένει έκτός του Έκκλησιαστικού και μεγάλο κοινωνικό έργον, συμπαράστασιν δέ τον διαβεβαίωσεν ότι θα έχει άπόλυτον και είλικρινή συνεργασίαν πατριωτικήν έκ μέρους των Κυθηραϊκών Σωματείων της γενέτειρας και των άπανταχού Γής Κυθ Ιρίων. Πνεύμα άπόλυτου κατανοήσεως και άτμόσφαιρα είλικρινούς έγκαρδιότητος, έπεκράτησε κατά τό τρίωρον αυτό. Είναι λόγιος όμιλητής, καλής έμφανίσεως, όμιλητικός, νέος γελαστός, εύγενής και σεμνός. Απόδε τίς μέχρι σήμερα δραστηριότητές του φαίνεται να είναι ο κατάλληλος άνθρωπος που μέ την συμπαράσταση κα ιτή κατανόηση τη δική μας θα ώφελήση άναντίρρητως τό νησί μας.

ΑΘΗΝΑΙ: του άνταποκριτή μας.

Εις τας 20 Μαρτίου ο νέος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ιάκωβος έπεσκέφθη τό πνευματικόν Κέντρον Κυθηρίων, 8ος όροφος ΡΕΤΙΡΕ του Τριφυλλείου Μεγάρου, όπου επί ήμίωρον, έδέχθη και συνεζήτησε μέ τα μέλη του Συλλόγου Κυθηρίων σπουδαστών. Ακολουθως συμμετέσχε της συνεδριάσεως του Διοικητικού συμβουλίου, που τον κατετόπισε επί θεμάτων άφορούντων την διοίκηση του Ιδρύματος τά μέχρι τούδε έπιτευγματα του, τας έκ του καταστατικοζ ύποχρεώσεις του και δικαιώματα του να προβαίνει εις την έκτέλεσιν παντός κοινωφελούς έργου στο νησί, μετά την Ιδρυσιν του Νοσοκομείου που τό λειτουργεί τό κράτος (ιδιοκτησία του Ιδρύματος Αθηνών) την ιδρυσιν και λειτουργίαν παρά του Ιδρύματος του Οκταορόφου Τριφυλλείου Μεγάρου, τό όποιον έθαυμάσε και έξεπλάγη όταν έπληροφορήθη ότι άνηγέρθη έξ ολοκλήρου διά δανείου 15.000.000 έκατομμυρίων και όχι δι' άντιπαροχής, συγχαρείς θερμότατα τό άξιον διοικητικόν συμβούλιον.

Θά ίδω τώρα που θα πάω στα Κύθηρα καίτά άλλα δύο μεγάλα έργα σας τό Νοσοκομείον και τό γηροκομείον και θέλω επί όλων αυτών να έχωμεν άδελφικήν στενήν συνεργασία και να προσέξωμεν τά νειάτα, ιδίως αυτά, άφού τό γήρας και ή άρρώστεια έχει πλήρη προστασίαν.

Εις τας 23 Μαρτίου κατόπιν παρακλήσεως της Κυθηραϊκής άδελφότητος Πειραιώς, Ιερούργησε εις τον Ναόν της Μυρτιδιωτίσσης του Φαλήρου όπου συνέρευσε πλήθος Κυθηρίων έξ Αθηνών και Πειραιώς διά να γνωρίσει και καμαρώσει τον νέον ποιμενάρχην του. Έν συνεχεία τον έδεξιώθη ή άδελφότης στο παρακείμενο κέντρον, όπου έδόθη ή εύκαιρία να έπικοινωνήση, μέ την καλωσύνην την πραότητα και την σεμνότητα που τον διακρίνει μέ τον Κυθηραϊκόν στοιχείον, τό όποιον δέν άπέκρυπτε την εύχαρίστησιν του από την γνωριμία του μέ τον Ιεράρχην του.

ΑΘΗΝΑΙ: του άνταποκριτού μας.

Την 21ην Μαρτίου, ήμέραν Παρασκευήν και ώραν 7 μ.μ. έγένετο κατόπιν άγιασμού ή έναρξις λειτουργίας του ώραιότατου έσπιατορίου «Νέον Συντριβάνι». Παρέστη κατόπιν προσκλήσεων έκ μέρους των έπιχειρηματιών όλόκληρον τό διοικητικόν συμβούλιον του Ιδρύματος, πλην όμως δέν έδέχθη την δωρεάν προσφοράν του πλουσιωτάτου δείπνου, αλλά έκαστος των συμβούλων κατέβαλε άνά 500 δρχ. και ήυχθήη εύόδωσιν της έπιχειρήσεως.

ΚΥΘΗΡΑ: του άνταποκριτού μας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με ιδιαίτερη πανηγυρικώτητα και λαμπρότητα, πέρασαν οι Πασχαλινές γιορτές, και τα πανηγύρια της Νέας έβδομάδος κατά την κατά τό είωθέτα λιτάνευσιν άνά την νήσον της θαυματουργού εικόνας της Μυρτιδιωτίσσης, συμπαρισταμένου και Ιερούργούντος άνελιπώς του νέου Ιεράρχου μας, που άπέσπασε την άγάπη και την άφοσίωση του κοινού μέ τον έμφανεστάτον καλοκάγαθον και μειλήχιον χαρακτήρα του, και τους ώραίους κατηχητικούς λόγους του γεμάτους άνθρωπισμό και καλωσύνη και τό συνεχώς έκδηλουμένον άληθώς

